

Anita Gholami

Oslo, onsdag 29.november 2017

Universitetet i Oslo ved rektor Svein Stølen, Det juridiske fakultet i Oslo ved dekan Dag Michalsen og sjef for eksamensseksjonen Randi Saunes

Klage over eksamensforhold ved jusseksamen i Silurveien

Til ledelsen og de ansvarlige for gjennomføringen av jusseksamen i Silurveien ved Universitetet i Oslo og Det juridiske fakultet.

Jeg har den siste uken vært studentrepresentant i Silurveien ved fire anledninger. Det jeg har sett og opplevd av grov feilinformasjon og nedlatende oppførsel fra eksamensvaktene der oppe, er av en slik karakter som gjør at jeg ikke kan annet enn å ta dette opp med dere, i beste håp om at ledelsen tar ansvar og gjør noe med saken.

Først vil jeg presisere at jeg bruker ordet "eksamensvakt" som samlebetegnelse for de som jobber i Silurveien og registrerer studentene. Det var for meg uklart hvem som var overinspektør, assistent og vanlig eksamensvakt, men jeg husker godt de jeg omtaler nedenfor.

La meg begynne med å si at eksamensvaktene i Silurveien ikke er kjent med studentrepresentantens rolle, og hva vi gjør der. Jeg har måttet forklare for de samme vaktene hver eneste gang hva en studentrepresentant er, og hva oppgaven vår går ut på. Flere ganger har jeg opplevd å bli mistenkeliggjort av vaktene fordi de ikke forstår hvorfor vi skal ha kontakt med studentene ved Det juridiske fakultet.

Å avlegge eksamen i et juridisk emne er noe annet enn å ta eksamen i de fleste andre emner på universitetet. Vi har et annet regelverk, og omgivelsene for å ta eksamen i sentrum er også en annen. Jusstudenter er vant med eksamensvakter i sentrum som har full kontroll over sine oppgaver. De er stort sett rolige, hjelpsomme og flinke, og nøler ikke ett sekund med å tilkalle en studentrepresentant dersom en student har et spørsmål eller en bekymring.

Dette er ikke tilfellet for Silurveien der jusstudentene blir en liten del av et stort eksamensopplegg. Dette til tross for at vi har en til dels annen eksamensordning, med hjelpemidler, bokkontroll og mulighet til å klage over inndragelser. Å gå fra rolige og trygge omgivelser i sentrum til totalt kaos i Silurveien, der en opplever lite hjelpsomhet og forståelse, er en svært uheldig overgang for studenter ved Det juridiske fakultet.

Dersom det er så kostnadsbesparende og viktig at jusstudenter tar eksamen i Silurveien, kan jeg virkelig ikke forstå hvorfor dere ikke kan samle alle jusstudenter i 1-2 rom i stedet for å ha de spredt utover de forskjellige rommene med studenter fra andre fakulteter, slik som nå. Det virker for eksempel veldig upraktisk at det en halvtime etter at eksamen har startet for noen studenter, kommer en ny gruppe studenter fra et annet fakultet og skal ta

eksamen. Dette, sammenholdt med lite hjelpsomme eksamensvakter har ført til svært uheldige tilfeller for flere studenter i Silurveien.

For at dere skal forstå hvilke alvorlige konsekvenser det får for studentene, og fordi jeg er studentrepresentant ved fakultetet, finner jeg det helt nødvendig å ta opp et par tilfeller som hendte mandag 27.november.

I rom 3C var en student usikker på om han kunne ta med doms- og kjennelsessamling for 4. studieår på eksamen. Før bokkontrollen spurte han derfor eksamensvaktene om når han ville få tilbake hjelpemiddelet dersom det ble inndratt, og de svarte at han ville få det igjen etter at eksamen var slutt. Da vi kom inn for å registrere oss, ble vi spurt av eksamensvaktene om dette var riktig. Vi forklarte at det var feil, og at inndratte hjelpemidler må gjennom en saksbehandling som kan ta inntil to uker. Ettersom bokkontrollen enda ikke hadde startet, ba vi vaktene om å si ifra til studenten at de hadde gitt ham feil informasjon om dette.

Da vi kom tilbake etter bokkontrollen var hjelpemiddelet inndratt. Eksamensvakten så på meg og sa: "men han får hjelpemiddelet tilbake etter eksamen, ikke sant?". Jeg sa nei og kunne ikke fatte hvordan de på nytt hadde prestert å si dette til studenten selv etter at vi ba de rette opp i feilinformasjonen. De forstod bare ikke hvorfor det skulle være sånn, så de hadde forsikret studenten om at han kunne få den med seg etter at eksamen var slutt.

Jeg måtte da gå bort til studenten og forklare at han ikke kunne få tilbake hjelpemiddelet etter eksamen. Studenten ble forståelig nok rasende fordi han flere ganger hadde fått denne forsikringen av eksamensvaktene, og hadde eksamen dagen etter hvor han trengte dette hjelpemiddelet. Hadde han visst at han ikke ville få igjen hjelpemiddelet samme dag, ville han ikke tatt sjansen på å ta det med til eksamenspulten sin. Takket være en hjelpsom og rask bakvakt fikk han til slutt tilbake hjelpemiddelet etter eksamen, men det er ikke gitt at det vil gå like greit neste gang.

Det groveste tilfellet skjedde nok i rom 3D der en rekke utvekslingsstudenter ble fratatt hjelpemidlene sine på grunn av feilinformasjon om innarbeidelser de mente de hadde fått av en av sine forelesere. Listen over inndratte hjelpemidler forsvant før studentene rakk å se den, så vi foreslo for eksamensvaktene i dette rommet at de før eksamen startet kunne forklare over mikrofonen på engelsk at noen hadde fått inndratt hjelpemidlene sine, og at dersom de ville ha dette tilbake, måtte de komme fram og skrive en klage. Det kunne eksamensvaktene imidlertid ikke gjøre, ettersom de hadde andre ting å ta seg av.

Over en time etter at eksamen hadde startet fikk jeg en telefon fra samme rom (3D) om at en av studentene ønsket å trekke seg. En utvekslingsstudent var veldig bekymret for om hun kom til å få Erasmus utvekslingen sin godkjent dersom hun ikke fikk tatt utsatt eksamen i januar/februar. Jeg forklarte henne at det ikke var sikkert det ville bli gitt utsatt eksamen i dette faget, men at jeg kunne ringe og spørre. Uansett var det nok bedre å gi det et forsøk, da hun har tre forsøk på å bestå. Men hun var helt fra seg og insisterte på å trekke

seg fra eksamen, da hun ikke ville klare å ta eksamen under disse omstendighetene.

Først etter at hun hadde trukket seg, ble jeg gjort oppmerksom på at grunnen til at hun ikke ville ta eksamen var fordi hjelpemiddelet hennes var blitt inndratt. Hun spurte meg om hvorfor de ikke ville gi tilbake hjelpemiddelet og jeg spurte eksamensvakten om de hadde informert henne om at hun kunne klage. Det hadde de dessverre ikke. Dette er hårreisende! Og dessuten en direkte konsekvens av det jeg sa innledningsvis om at eksamensvaktene ikke forstår hvorfor vi studentrepresentanter er der, til tross for at jeg gjentatte ganger har forklart for de samme vaktene at de skal kontakte oss dersom noen ønsker å klage over inndratte hjelpemidler.

I følge bakvakten (det vil si representanten som går gjennom og behandler klagene) var denne feilen så uskyldig at hun ville fått tilbake hjelpemiddelet sitt etter ti minutter om hun bare hadde klagd. Da vi fant ut av dette hadde det allerede gått én og en halvtime, og studenten hadde trukket seg fra eksamen. Dette er en så grov feil fra deres side at det er direkte flaut om studenten ikke får komme tilbake og ta ny eksamen. Dette bør skje før mai/juni 2018 slik at hun får utvekslingssemesteret sitt godkjent.

Dette var bare én av de mange utvekslingsstudentene som fikk inndratt hjelpemiddelet sitt og ikke fikk klagd fordi eksamensvaktene ikke klarer å formidle på engelsk at det er mulig å klage over inndratte hjelpemidler og at det er studentrepresentanter til stede. Da vi skulle dra var det fortsatt flere studenter som ikke hadde fått denne beskjeden, og tok derfor eksamen uten hjelpemiddel, selv om de sannsynligvis ville fått dette igjen om de hadde klagd.

Et tredje tilfelle var en som fikk hele eksamensbesvarelsen sin slettet av en eksamensvakt idet hun skulle levere. Eksamensvakten sa at det som var så fint med Insperia var at alt blir lagret automatisk, så han presterte å slette hele besvarelsen hennes, og hun måtte da sitte i tre nye timer og ta eksamen på nytt. Studenten var riktignok ikke fra Det juridiske fakultet, men det skjedde likevel i Silurveien.

I tillegg til de tre ovennevnte tilfellene finner jeg det igjen nødvendig å minne om den nedlatende tonen som mange av eksamensvaktene i Silurveien har, både overfor studentene, og seg selv imellom.

For mange studenter er dette kanskje første gangen de tar eksamen i Silurveien, og de er ikke helt kjent med opplegget og prosessen før eksamen starter. Å da bli skreket til av eksamensvakten fordi man er i feil rom eller fordi man har glemt å ta med legitimasjonen når man skal registrere seg er både unødvendig og lite hyggelig. Ikke minst er det stressende for studentene som skal ta eksamen om litt. Eksamensvakter som vanligvis jobber nede i sentrum har jobbet i Silurveien og sier de ikke vil tilbake. Som nevnt innledningsvis har jeg selv også opplevd en nedlatende holdning fra flere av eksamensvaktene der.

I etterkant av eksamen er det dessuten flere studenter som melder om for små pulter til både hjelpemidler og oppgavesett, dårlig eller ingen grammatikkprogram (dette er spesielt

urovekkende for de som tar eksamen i juridiske emner på et annet språk enn norsk), samt uklare og forvirrende beskjeder om hvor studentene skal oppholde seg under bokkontrollen og når de må være tilbake.

Dessuten fikk jeg høre av en student etter eksamen på mandag at mikrofonen ikke var skrudd av på det ene rommet, og at studentene dermed ble sittende og høre på en eksamensvakt skjelle ut en annen eksamensvakt de første minuttene av eksamen.

Under er en tilbakemelding jeg fikk av en av studentene som hadde eksamen på mandag: "... vaktene burde bli flinkere til å vise studentene til riktig rom, og i det minste spørre hvilket fag de skal ha før de avviser dem i døren, si ifra når hvilke studenter skal gå inn hvor. Det er stappfullt i gangene før eksamen og under bokkontrollen, folk vet ikke hvor de skal, det er vanskelig å se tavlen med oversikt når det er så fullt i gangene, og studentene ved de ulike fagene kom inn til ulik tid ... når jeg ventet på bokkontroll var det mange fra andre fag som gikk inn - det forvirret meg, andre studenter ved fakultetet og vaktene selv. I tillegg ble det ikke annonsert når listen over inndratte hjelpemidler ble hengt opp, så mange så den ikke og ble forvirret når de kom tilbake til pulten sin hvor hjelpemidlene nå var tatt vekk. De måtte ut igjen for å lete etter listen. Føler meg heller ikke komfortabel med at nærmest hvem som helst kunne gå inn ut og av lokalene før registrering og under bokkontrollen. Ingen vakter fulgte med på hvem som gikk rundt, og jeg tenker at dette kan sette oss jusstudenter i en særlig utsatt posisjon. Det er reell fare for sabotasje"

At hjelpemiddelordningen på sikt skal bli digitalisert er ikke et valid argument. Først og fremst er dette en akutt situasjon og det er veldig uheldig at det går utover de som har tatt og skal ta eksamen i Silurveien dette semesteret. Dessuten forandrer det ikke på det faktum at verken eksamensvakter eller de stedansvarlige fra UiO (som visstnok skal ta over studentrepresentantenes oppgaver) er behjelpelige når det dukker opp problemer. Jeg lurte dessuten på hva UiOs stedansvarlige gjør midt oppi alt dette. Studentene har ikke noe forhold til stedansvarlige fra UiO, slik som de har til studentrepresentanter. Personlig har jeg kun snakket med stedansvarlig én gang, da jeg ble bedt om å presentere meg selv fordi det var visst vanskelig å huske meg for tredje dag på rad. Ellers har de vært fraværende når det har dukket opp problemer. Det er godt mulig at det er for få stedansvarlige i Silurveien, men kostnadsbesparelser kan da ikke gå foran en sikker gjennomføring av eksamen.

Etter dette, er det for meg uforståelig at ledelsen ved fakultetet mener det er forsvarlig å sende jusstudenter til Silurveien for å ta eksamen. Dette går mot studentenes ønske, og mange gruer seg til å ta eksamen der fordi de har fått høre om lignende tilfeller. Det er et totalt fravær av informasjon til eksamensvakter og stedansvarlig om tilrettelegging for vår eksamensordning, og Silurveien fremstår ikke som et egnet sted for jusstudenter å ta eksamen.

Til slutt ønsker jeg å poengtere at dette på ingen måte et forsøk på å heve jusstudenter over studentene ved andre fakulteter på UiO. Jeg er imidlertid studentrepresentant ved Det juridiske fakultet og finner derfor god grunn til å si ifra og rapportere om både enkelttilfeller og en situasjon som jeg finner håpløs for studentene. Jeg er ikke kjent med forholdene som studenter ved de øvrige fakultetene er vant med, men håper selvsagt at de har muligheten til å ta dette opp dersom de også er misfornøyd med eksamen i Silurveien.

Universitetet i Oslo er ingenting uten sine studenter, og jeg mener dere bør ta våre bekymringer rundt dette på alvor.

Med vennlig hilsen,
Anita Gholami